EVROPSKÁ
KOMISE

V Bruselu dne 24.6.2020
COM(2020) 262 final

ANNEXES 1 to 2

PŘÍLOHY

SDĚLENÍ KOMISE EVROPSKÉMU PARLAMENTU A RADĚ

Další postup při uvádění *acquis* dřívějšího třetího pilíře do souladu s pravidly pro ochranu údajů

PŘÍLOHA I: Akty, které spadají do rozsahu přezkumu, ale nevyžadují provedení změn

Akty, které neobsahují zvláštní pravidla pro ochranu údajů a u kterých nedochází k zachování právních účinků, což znamená, že se na ně směrnice o prosazování práva již vztahuje (7 aktů):

1. Rámcové rozhodnutí Rady 2002/584/SVV ze dne 13. června 2002 o evropském zatýkacím rozkazu a postupech předávání mezi členskými státy[1];
2. Rámcové rozhodnutí Rady 2003/577/SVV ze dne 22. července 2003 o výkonu příkazů k zajištění majetku nebo důkazních prostředků v Evropské unii[2];
3. Společný postoj Rady 2005/69/SVV ze dne 24. ledna 2005 o výměně některých údajů s Interpolem[3];
4. Rámcové rozhodnutí Rady 2005/214/SVV ze dne 24. února 2005 o uplatňování zásady vzájemného uznávání peněžitých trestů a pokut[4];
5. Rámcové rozhodnutí Rady 2006/783/SVV ze dne 6. října 2006 o uplatňování zásady vzájemného uznávání příkazů ke konfiskaci[5];
6. Rámcové rozhodnutí Rady 2008/947/SVV ze dne 27. listopadu 2008 o uplatňování zásady vzájemného uznávání na rozsudky a rozhodnutí o probaci za účelem dohledu nad probačními opatřeními a alternativními tresty[6];
7. Rámcové rozhodnutí Rady 2008/909/SVV ze dne 27. listopadu 2008 o uplatňování zásady vzájemného uznávání rozsudků v trestních věcech, které ukládají trest odnětí svobody nebo opatření spojená se zbavením osobní svobody, za účelem jejich výkonu v Evropské unii[7].

Akty zahrnující odkazy na rámcové rozhodnutí Rady 2008/977/SVV, které se podle čl. 59 odst. 2 směrnice o prosazování práva považují za odkazy na tuto směrnici a které neobsahují žádná zvláštní pravidla pro ochranu údajů (3 akty):

1. Rámcové rozhodnutí Rady 2009/829/SVV ze dne 23. října 2009 o uplatnění zásady vzájemného uznávání na rozhodnutí o opatřeních dohledu jakožto alternativy zajišťovací vazby mezi členskými státy Evropské unie[8];
2. Rámcové rozhodnutí Rady 2009/948/SVV ze dne 30. listopadu 2009 o předcházení kompetenčním sporům při výkonu pravomoci v trestním řízení a jejich řešení[9] a
3. Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2011/99/EU ze dne 13. prosince 2011 o evropském ochranném příkazu[10].

1 Úř. věst. L 190, 18.7.2002, s. 1.
2 Úř. věst. L 196, 2.8.2003, s. 45.
3 Úř. věst. L 27, 29.1.2005, s. 61.
4 Úř. věst. L 76, 22.3.2005, s. 16.
5 Úř. věst. L 328, 24.11.2006, s. 59.
6 Úř. věst. L 337, 16.12.2008, s. 102.
7 Úř. věst. L 327, 5.12.2008, s. 27.
8 Úř. věst. L 294, 11.11.2009, s. 20.
9 Úř. věst. L 328, 15.12.2009, s. 42.
10 Úř. věst. L 338, 21.12.2011, s. 2.

Akty, o jejichž změnách již probíhají jednání (2 akty):

1. Rozhodnutí Rady 2008/633/SVV ze dne 23. června 2008 upravuje přístup k údajům VIS pro účely prevence, odhalování a vyšetřování teroristických trestných činů a jiných závažných trestných činů[11] a podléhá zrušení v souvislosti s návrhem nařízení Evropského parlamentu a Rady, kterým se mění nařízení (ES) č. 767/2008, nařízení (ES) č. 810/2009, nařízení (EU) 2017/2226, nařízení (EU) 2016/399, nařízení XX/2018 [nařízení o interoperabilitě] a rozhodnutí 2004/512/ES a kterým se zrušuje rozhodnutí Rady 2008/633/SVV[12];
2. Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 604/2013 ze dne 26. června 2013, kterým se stanoví kritéria a postupy pro určení členského státu příslušného k posuzování žádosti o mezinárodní ochranu podané státním příslušníkem třetí země nebo osobou bez státní příslušnosti v některém z členských států[13]; nařízení podléhá zrušení v souvislosti s návrhem nařízení Evropského parlamentu a Rady o zřízení systému „Eurodac“ pro porovnávání otisků prstů za účelem účinného uplatňování nařízení (EU) č. 604/2013, kterým se stanoví kritéria a postupy pro určení členského státu příslušného k posuzování žádosti o mezinárodní ochranu podané státním příslušníkem třetí země nebo osobou bez státní příslušnosti v některém z členských států, za účelem identifikace neoprávněně pobývajícího státního příslušníka třetí země nebo osoby bez státní příslušnosti a o žádostech orgánů pro vymáhání práva členských států a Europolu o porovnání údajů s údaji systému Eurodac pro účely vymáhání práva (přepracované znění)[14].

Mezinárodní dohody, které zavazují výhradně členské státy nebo státy Schengenu, jež jsou povinny provést směrnici o prosazování práva do svého vnitrostátního právního řádu, a v rámci kterých podléhá zpracování osobních údajů příslušnými orgány pro účely prosazování práva podle těchto dohod vnitrostátním právním předpisům provádějícím uvedenou směrnici (3 akty):

1. Úmluva o vzájemné pomoci a spolupráci mezi celními správami, vypracovaná na základě článku K.3 Smlouvy o Evropské unii (Neapolská úmluva II)[15];
2. Akt Rady ze dne 29. května 2000, kterým se v souladu s článkem 34 Smlouvy o Evropské unii vypracovává Úmluva o vzájemné pomoci v trestních věcech mezi členskými státy Evropské unie[16];
3. Dohoda mezi Evropskou unií a Islandskou republikou a Norským královstvím o používání některých ustanovení Úmluvy ze dne 29. května 2000 o vzájemné pomoci v trestních věcech mezi členskými státy Evropské unie a protokol 2001 k této úmluvě[17].

Dohoda o vzájemné právní pomoci mezi Evropskou unií a Spojenými státy americkými:

1. Dohoda o vzájemné právní pomoci mezi Evropskou unií a Spojenými státy americkými[18].

---

11 Úř. věst. L 218, 13.8.2008, s. 129.
12 COM(2018) 302 final.
13 Úř. věst. L 180, 29.6.2013, s. 31.
14 COM/2016/0272 final - 2016/0132 (COD).
15 Úř. věst. C 24, 23.1.1998, s. 2.
16 Úř. věst. C 197, 12.7.2000, s. 1.
17 Úř. věst. L 26, 29.1.2004, s. 3.
18 Úř. věst. L 181, 19.7.2003, s. 34.

PŘÍLOHA II: Akty, které vyžadují provedení změn

1. Rámcové rozhodnutí Rady 2002/465/SVV ze dne 13. června 2002 o společných vyšetřovacích týmech[19];
2. Rozhodnutí Rady 2005/671/SVV ze dne 20. září 2005 o výměně informací a spolupráci v oblasti teroristických trestných činů[20];
3. Rámcové rozhodnutí Rady 2006/960/SVV ze dne 18. prosince 2006 o zjednodušení výměny operativních a jiných informací mezi donucovacími orgány členských států Evropské unie[21];
4. Rozhodnutí Rady 2007/845/SVV ze dne 6. prosince 2007 o spolupráci mezi úřady pro vyhledávání majetku z trestné činnosti v jednotlivých členských státech v oblasti vysledování a identifikace výnosů z trestné činnosti nebo jiného majetku v souvislosti s trestnou činností zavazuje členské státy k tomu, aby zřídily úřad pro vyhledávání majetku z trestné činnosti a stanovily rámec pro výměnu údajů mezi těmito úřady v jednotlivých členských státech[22];
5. Rozhodnutí Rady 2008/615/SVV ze dne 23. června 2008 o posílení přeshraniční spolupráce, zejména v boji proti terorismu a přeshraniční trestné činnosti,[23] a rozhodnutí Rady 2008/616/SVV ze dne 23. června 2008 o provádění rozhodnutí 2008/615/SVV o posílení přeshraniční spolupráce, zejména v boji proti terorismu a přeshraniční trestné činnosti[24];
6. Rozhodnutí Rady 2009/917/SVV ze dne 30. listopadu 2009 o používání informačních technologií pro celní účely[25];
7. Dohoda mezi Evropskou unií a Japonskem o vzájemné právní pomoci v trestních věcech[26];
8. Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/41/EU ze dne 3. dubna 2014 o evropském vyšetřovacím příkazu v trestních věcech[27];
9. Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/413 ze dne 11. března 2015 o usnadnění přeshraniční výměny informací o dopravních deliktech v oblasti bezpečnosti silničního provozu[28];
10. Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/681 ze dne 27. dubna 2016 o používání údajů jmenné evidence cestujících (PNR) pro prevenci, odhalování, vyšetřování a stíhání teroristických trestných činů a závažné trestné činnosti[29].

---

19 Úř. věst. L 162, 20.6.2002, s. 1.
20 Úř. věst. L 253, 29.9.2005, s. 22.
21 Úř. věst. L 386, 29.12.2006, s. 89.
22 Úř. věst. L 332, 18.12.2007, s. 103.
23 Úř. věst. L 210, 6.8.2008, s. 1.
24 Úř. věst. L 210, 6.8.2008, s. 12.
25 Úř. věst. L 323, 10.12.2009, s. 20.
26 Úř. věst. L 39, 12.2.2010, s. 20.
27 Úř. věst. L 130, 1.5.2014, s. 1.
28 Úř. věst. L 68, 13.3.2015, s. 9.
29 Úř. věst. L 119, 4.5.2016, s. 132.